

vaného neprávem, jelikož nebylo úmyslem stran, by se žalovaný po-
držením peněz na úkor žalobkyně bez veškerého právního důvodu obo-
hatil. Touto skutkovou podstatou jest dán právní důvod k zpět poža-
dování zápůjčky. Opačný názor byl měl v zápětí, že by se tím chránilo
neospravedlněné obohacení, a tento výsledek nedal by se srovnati s před-
pisy §§ 877 a 1477 obč. zák. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek
potvrdil. D ů v o d y: Nesprávné právní posouzení věci spatřuje odvo-
lání v tom, že soud první stolice má za to, že tu jest bezdůvodné obo-
hacení na straně žalovaného, ačkoliv není zjištěno, an prý žalovaný
o vydlužené peníze v obchodu přišel a, by se vyhnul svým platebním
povinnostem, do ciziny odejel a tam zmizel. Odvolání není v právu.
Výpověďmi svědkyň jest prokázáno, že žalovaný vypůjčených 12.000 Kč
ještě než odejel do Francie, pro sebe spotřeboval. Z výpovědi svědkyně
T. vyplývá i to, že žalovaný žádal na žalobkyni zapůjčení peněz proto,
že chce obchodovati s dobytkem, že jich do obchodu toho potřebuje, že
však asi ve 14 dnech po zapůjčení peněz odejel do Francie. Žalovaný
peníze na žalobkyni, předstíraje, že chce provozovati obchod s dobytkem,
vlastně vylákal (§ 870 obč. zák.). Jest proto žalobní nárok i podle
§ 874 obč. zák. odůvodněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolací soud schvaluje právní názor odvolacího soudu, odkazuje
dovolatele na případné jeho důvody a připomíná k důvodům dovolání
toto: Pokud dovolatel tvrdí, že nebyly podmínky bezdůvodného oboha-
cení ani tvrzeny ani prokázány, tu, nehledíc k tomu, že neprovádí
v tomto směru uplatněný dovolací důvod po zákonu, nutno zdůraznit,
že žalobkyně učinila své povinnosti zadost tím, že žádala vrácení peněz
zapůjčených žalovanému z důvodu §§ 1431 a 1435 event. 1447 obč.
zák., poněvadž je na soudu, by zjištěný děj s hlediska příslušných práv-
ních předpisů samostatně posuzoval, kteréžto povinnosti obě nižší sto-
lice plně dostály. S ohledem na neplatnost odevzdání peněz za účelem
zápůjčky má žalobkyně právo domáhati se ihned jich vrácení, protože
se druhému smluvníku (jejímu manželu) od prvopočátku nedostávalo
platného právního důvodu k nabytí toho, co bylo plněno.

Čís. 8638.

**Nejde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., byl-li pro stranu zastou-
penou v odvolacím řízení dvěma advokáty doručen rozsudek jen jednomu
z nich.**

(Rozh. ze dne 19. ledna 1929, Rv I 1951/28.)

Žalobě o zaplacení peněžité pohledávky bylo vyhověno s o u d y
v š e c h t ř í s t o l i c.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Dovolání uplatňuje dovolací důvod nesprávného posouzení po právní stránce a zmatečnost rozsudku podle § 477 čís. 4 c. ř. s. Zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. (dovolací důvod čís. 1 § 503 c. ř. s.) je tu jen tehdy, byla-li straně nezákonným postupem, zejména opomenutým doručením, odňata možnost před soudem projednávat. Není tu však vytýkané zmatečnosti rozsudku, kterou spatřuje dovolatelka, zastoupená v dovolacím řízení dvěma advokáty Dr. Viktorem Sch-em a Dr. Jaroslavem S-em, v tom, že rozsudek odvolacího soudu nebyl doručen jejímu nově vykázanému právnímu zástupci Dr. S-ovi. Rozsudek doručen byl s právním účinkem Dr. Sch-ovi (§ 90 c. ř. s., Hora Čsl. civilní právo procesní, díl II. str. 217). Okolnost, že Dr. S. nemohl podrobně zkoumati napadený rozsudek, nepadá tu vůbec na váhu, nehledíc ani k tomu, že měl dosti času, by prozkoumal rozsudek odvolacího soudu, an znal již tento jednoduchý případ ze zastupování před odvolacím soudem a že mohl nad to podat dovolání, jež podáno osobně u soudu dne 6. prosince 1928, ještě poštou téhož dne večer.

Čís. 8639.

Zrušením prodejového řízení ve smyslu § 285 ex. ř. rozumí se zrušení ve smyslu § 200 ex. ř. nebo jiných ustanovení exekučního řádu, nikoliv však pouhý odklad prodejového řízení.

Vyrovnačím řízením o jmění dlužníka nezrušuje se o sobě prodejové řízení. Může se tak státi jen na žádost vyrovnačího komisaře nebo na návrh vyrovnačího správce.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1929, R II 393/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané movitosti přikázal soud první stolice výtěžek za prodaný stroj pol. čís. 10 zájemního protokolu pozdějšímu vymáhajícímu věřiteli firmě M., pominuv dřívějšího vymáhajícího věřitele Františka K-a, ježto exekuční řízení v jeho věci bylo odloženo jednak do vyřízení sporu Ck IIa 322/28, jednak pro vyrovnačí řízení povinné strany a František K. neučinil ani návrh na pokračování v exekučním řízení ani zejména nepodal přihlášku k rozvrhování roku, ač byl o něm vyrozuměn, takže soud nemůže k případné jeho pohledávce bráti zřetel. R e k u r s n í s o u d přikázal výtěžek za stroj Františku K-ovi. D ů v o d y: Nesprávné právní posouzení spatřuje rekurent v tom, že první soud jednal proti ustanovení § 282 a 285 ex. ř., přikázav výtěžek firmě M. a nikoliv stěžovateli, ačkoliv má lepší pořadí než tato firma. Zmatečnost vidí v tom, že stěžovatel neobdržel vyrozumění, že se nařizuje prodej stroje, že mu nebyl doručen ani edikt dražební, že proto nevěděl, že má nárok na uspokojení před ostatními věři-